

Young University, 13. dec. 1987, s. 2; speeches.byu.edu).

Da jeg præsiderede over Kijev-missionen i Ukraine, spurgte jeg på et tidspunkt en af mine trofaste søstre, hvorfor hun altid var så hård mod sig selv, hvorfor hun altid var så kritisk med sig selv over selv de mindste ting. Hendes svar var et klassisk eksempel på en, der lyttede til den forkerte røst, da hun svarede: »For at komme andre i forkøbet.«

Brødre og søstre, mit råd til denne søstermissionær er mit råd til jer: Anerkend jeres svagheder og se dem i øjnene, men bliv ikke handlingslammet, fordi nogle af dem vil være jeres følgesvend, indtil I forlader dette liv. Uanset jeres nuværende status vil Frelserens forsoning omslutte og følge jer, hvor end I tager hen, i selve det øjeblik, hvor I frivilligt vælger ærlig, glædestrålende, daglig omvendelse ved at stræbe efter ganske enkelt at gøre og være det bedste, I kan. Når I lever på denne måde, kan I i sandhed »altid blive ved med at have forladelse for jeres synder« (Mosi 4:12) hver time på dagen og hvert sekund i minuttet og derved blive fuldstændigt rene og acceptable for Gud *hele tiden*.

Det er jeres privilegium, hvis I ønsker det, selv at vide i dag eller snart, at I glæder Gud på trods af jeres svagheder. Jeg vidner om en kærlig Frelser, der forventer, at vi efterlever befalingerne. Jeg vidner om en kærlig Frelser, der er meget ivrig efter at udøse sin nåde og barmhertighed. Jeg vidner om en kærlig Frelser, der glæder sig, når vi dagligt anvender hans forsoning med den stille og glade forvisning om, at vi er vendt i den rigtige retning. Jeg vidner om en kærlig Frelser, der er ivrig efter, at jeres selvtillid skal »vokse sig stærk i Guds nærhed« (L&P 121:45). I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste Eduardo Gavarret
De Halvfjeds

Ja, Herre, jeg vil følge dig

Herren bruger forskellige verber, når han indbyder os: »Kom til mig«, »Følg mig«, »vandr ... med mig«. I alle tilfælde er det en indbydelse til at gøre noget.

»F or se, Herren tilsteder alle folkeslag, at nogen fra deres eget folkeslag og tungemål underviser i hans ord.«¹ I dag er dette skriftsted opfyldt endnu engang, da jeg har fået muligheden for at dele mine følelser på mit eget sprog.

Det var i 1975, og jeg tjente i Uruguay Paraguay-missionen som ung missionær. I min første måned i missionen havde zonelederne en aktivitet, som skulle demonstrere et evangelisk princip. Alle missionærer i zonen fik bind for øjnene og fik at vide, at de skulle følge en sti, som ledte til aktivitetssalen. Vi skulle følge en bestemt leders stemme, en stemme, vi havde hørt, inden vi begyndte at gå. Men vi blev advaret om, at vi på rejsen ville høre forskellige stemmer, som ville forvirre os og få os til at gå andre veje.

Efter nogle minutter, hvor vi hørte støj og stemmer, hørte vi – midt i det hele – en stemme, som sagde: »Følg mig.« Jeg var sikker på, at jeg fulgte den rigtige stemme. Da vi ankom i aktivitetssalen, blev vi bedt om at fjerne vores bind. Da vi gjorde det,

gik det op for mig, at der var to grupper, og at jeg var i den gruppe, som havde fulgt den forkerte stemme. »Det lød fuldstændig som den rigtige,« tænkte jeg ved mig selv.

Den oplevelse, som jeg havde for 39 år siden, havde stor betydning for mig. Jeg sagde til mig selv: »Aldrig mere vil jeg følge den forkerte stemme.« Så sagde jeg: »Ja, Herre, jeg vil følge dig.«

Jeg ønsker at relatere denne oplevelse med Frelserens blide invitation til os:

»Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får ...

Mine får hører min røst, og jeg kender dem, og de følger mig.«²

Invitationen til at »følge ham« er den mest enkle, ligefremme og kraftfulde invitation, vi kan få. Den kommer gennem en klar røst, som ikke kan forveksles.

Herren bruger forskellige verber, når han indbyder os: »Kom til mig«, »Følg mig«, »vandr ... med mig«. I alle tilfælde er det ikke en passiv indbydelse, men en som kræver, at vi agerer. Det er en invitation til alle mennesker fra ham,

der er profeters profet, læreres lærer, Guds Søn, Messias.

Invitationen til at »kom[me] til mig«

»Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.«³

I, som endnu ikke er medlem af Kirken, vil modtage denne invitation gennem missionærernes stemme med ordene: »Vil du læse Mormons Bog? Vil du bede? Vil du komme i kirke? Vil du følge Jesu Kristi eksempel og lade dig døbe af en, som har Guds præstedømmemyndighed?«⁴ Hvordan vil du svare på denne invitation i dag?⁵

Jeg opfordrer jer til at lytte til budskabet og acceptere det ved at sige: »Ja, Herre, jeg vil følge dig!«

Carlos Badiola og hans familie fra Minas i Uruguay mødtes med missionærerne. Da ældsterne stillede en masse spørgsmål i løbet af lektionen, besluttede de at invitere en nabo, som ikke var medlem – en smuk 14-årig pige ved navn Norma – til at hjælpe med besvarelsen. Norma var en flittig gymnasieelev, som studerede Bibelen i skolen det år, så da missionærerne stillede et spørgsmål, svarede Norma. Hun var en »gylden

undersøger«. Den dag blev der undervist i visdomsordet.

Da Norma kom hjem efter lektionen, vidste hun, hvad hun måtte gøre. Hun sagde til sin mor: »Mor, fra nu af skal jeg ikke have kaffe med mælk. Kun mælk.« Det svar var det håndgribelige bevis på hendes ønske om at tage imod indbydelsen om at følge Kristus, som hun fik af missionærerne.

Både Carlos Badiola og Norma blev døbt. Senere fulgte Normas mor, far og søskende hendes eksempel og blev også døbt. Norma og jeg voksede op sammen i den lille, men stærke gren i Minas. Senere, da jeg vendte tilbage fra min mission, blev vi gift. Jeg har altid vidst, at det ville være lettere at følge Frelseren med hende ved min side.

Hver person, der er medlem af Kirken og har taget imod denne invitation, fornyr denne forpligtelse hver uge ved at tage nadveren.⁶ En del af denne forpligtelse er at holde befalingerne. Når I gør det, er det som at sige: »Ja, Herre, jeg vil følge dig!«⁷

Invitationen til at »følg[e] mig«

»Følg mig« var Herrens invitation til den rige, unge hersker. Den rige mand havde holdt buddene hele livet. Da

han spurgte, hvad mere han kunne gøre, modtog han et svar med en klar indbydelse: »Kom ... og følg mig.«⁸ Men selv om invitationen var enkel, var den ikke uden ofre. Den krævede anstrengelse – sammen med beslutsomhed og handling.

Profeten Nefi opfordrede til at se indad, da han spurgte: »Og [Jesus] sagde til menneskenes børn: Følg mig. Derfor, mine elskede brødre, kan vi følge Jesus, medmindre vi er villige til at holde Faderens befalinger?«⁹

Invitationen om at »kom[me] til mig«, lytte til hans røst og at følge den har været missionærernes budskab fra begyndelsen og har hjulpet mange til at ændre deres liv til det bedre.

For 50 år siden trådte missionærer ind i min fars urmagerbutik i Minas i Uruguay for at aflevere et ur, som skulle repareres. Som gode missionærer udnyttede de muligheden til at tale med min far og mor om evangeliet. Min far bød missionærerne velkommen, og min mor bød budskabet samt invitationen til at følge Kristus velkommen. Lige siden den dag har hun været aktiv i Kirken. Hun sagde: »Ja, Herre, jeg vil følge dig!«

Når I bestræber jer på at komme til ham, vil I få kraft til at klare livets byrder, hvad enten de er fysiske eller åndelige, og opleve en positiv indre forandring, der vil gøre jer lykkeligere.

Invitationen til at »vandr[e] ... med mig«

Enok blev kaldet til at prædike evangeliet for et besværligt og hårdnakket folk. Han følte, at han ikke var egnet. Han tvivlede på, om han kunne udføre det. Herren beroligede ham i hans tvivl og styrkede hans tro gennem invitationen: »vandr ... med mig« – en invitation, som kan lede en blind mands fodtrin på samme måde, som en stok eller en vens arm kan lede en persons usikre skridt. Ved at tage

Frelserens arm og vandre med ham fik Enok fodfæste, og han blev en stor missionær og profet.¹⁰

Beslutningen om at »kom[me] til mig« eller »følg[e] mig« er personlig. Når vi tager imod den invitation, vil vores forpligtelsesniveau hæves, og det er tidspunktet, hvor vi kan »vandr[e] ... med [ham]«. Dette niveau etablerer et tættere forhold til Frelseren – hvilket er frugten af at takke ja til den første invitation.

Norma og jeg takkede hver især ja til invitationen: »Kom til mig« og »Følg mig«. Bagefter har vi ved at støtte hinanden lært at vandre med ham.

Den anstrengelse og beslutsomhed, som ligger bag at søge og følge ham, vil komme til udtryk gennem de vel-signelser, som vi har brug for.

Det var tilfældet for den kvinde, som ved store anstrengelser formåede at røre Frelserens kappe,¹¹ eller for den blinde Bartimæus, hvis beslutsomhed var en afgørende faktor i det mirakel, som skete for ham.¹² I begge tilfælde blev helbredelse af både krop og sjæl skænket.

Ræk hånden ud og rør hans kappe, tag imod hans invitation og sig: »Ja,

Herre, jeg vil følge dig!« – og gå så med ham.

»Kom til mig«, »Følg mig« og »vandr ... med mig« er alle invitationer, som indeholder kraft – for dem, som tager imod dem – til at forandre jeres liv og skabe *en ændring i jeres indre*, der kan få jer til at sige: »[Jeg har] ikke mere ... tilbøjelighed til at gøre ondt, men til bestandigt at gøre godt.«¹³

Som en ydre tilkendegivelse af den forandring vil I føle et stærkt behov for at »bistå de svage, opløft[e] de nedhængende hænder, og styrk[e] de matte knæ«.¹⁴

Hvilke skridt kan vi tage i dag for at »vandr[e] ... med ham«?

1. *Styrk ønsket* om at blive en bedre Kristi discipel.¹⁵
2. *Bed* for, at dette ønske om tro på ham må vokse.¹⁶
3. *Få kundskab* gennem skrifterne, som oplyser vejen og styrker ønsket om at ændre sig.¹⁷
4. *Tag i dag beslutningen* om at agere og sig: »Ja, Herre, jeg vil følge dig!« Blot at kende sandheden er ikke nok til at ændre jeres tilværelse,

medmindre I omdanner kundskab til *handling*.¹⁸

5. *Hold fast* i de beslutninger, I har taget, ved at bruge disse principper dagligt.¹⁹

Må ordene fra vores elskede profet, præsident Thomas S. Monson, motivere os til at følge vores ønske om at tage imod Frelserens invitation. Præsident Monson har sagt: »Hvem er herlighedens konge, denne hærska-rers Herre? Han er vor Mester. Han er vor Frelser. Han er Guds Søn. Han er årsag til vores frelse. Han kalder: »Følg mig.« Han instruerer: »Gå du hen og gør ligeså.« Han bønfaller: »Hold mine befalinger.«²⁰

Må vi i dag tage beslutningen om at øge vores niveau for tilbedelse af og hengivenhed for Gud, og må vores svar på hans invitation kunne høres højt og tydeligt: »Ja, Herre, jeg vil følge dig!«²¹ I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Alma 29:8.
2. Joh 10:14, 27.
3. Matt 11:28; se også Es 55:3.
4. Se *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 31, 195-202.
5. Se ApG 2:37-38.
6. Se L&P 20:77-79.
7. Se L&P 42:29.
8. Mark 10:21.
9. 2 Ne 31:10.
10. Se Moses 6:33-35.
11. Se Luk 8:43-48.
12. Se Mark 10:46-52.
13. Mosi 5:2.
14. L&P 81:5; se også Es 35:3.
15. Se Alma 22:15-16; Dallin H. Oaks, »Ønske«, *Liahona*, maj 2011, s. 42-45.
16. Se Alma 34:17-27; 37:37.
17. Se Sl 119:105; Hel 3:29.
18. Se Mosi 5:5.
19. Ralph Waldo Emerson sagde: »Det, som vi bliver ved med at gøre, bliver lettere for os – ikke fordi tingen har ændret sig, men fordi vores evne til at udføre det er blevet større« (i Heber J. Grant, *Gospel Standards*, saml. G. Homer Durham, 1941, s. 355).
20. Thomas S. Monson, »Find glæde på rejsen«, *Liahona*, nov. 2008, s. 88.
21. Se »Frelser, jeg vil følge dig«, *Salmer og sange*, nr. 152.

Bariloche, Argentina